

ת"פ 1641/04/19 - מדינת ישראל נגד זידאן זידאן

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 1641-04-19 מדינת ישראל נ' זידאן(עציר)

לפני כבוד השופט אברהם אליקים, סגן נשיא

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

זידאן זידאן (עציר)

הנאשם

גזר דין

מבוא

1. הנאשם הורשע לאחר הודאתו בעובדות כתב אישום שתוקן במסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסכמה לעונש, בעבירה של נשיאת נשק ותחמושת- עבירה לפי סעיף 144(ב) רישא וסיפא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן- החוק) ועבירה של ירי מנשק חם באזור מגורים- עבירה לפי סעיף 340א(ב)(1) לחוק.

2. על פי כתב האישום המתוקן (סומן א), ביום 22.3.2019, בסמוך לחצות הלילה, נשא הנאשם שלא כדין נשק מסוג תת-מקלע מאולתר שסוגל לירות קליע או כדור שבכוחם להמית אדם (להלן- הנשק) ושלוש מחסניות תואמות לנשק וכדורים תואמים לנשק. באותו מועד, בין השעה 00:30 לערך ועד השעה 03:00, התהלך הנאשם בתוך מתחם ביתו, שהינו מתחם המורכב ממספר בתים מאוכלסים, בין החצר הקדמית לבין החצר האחורית, כשהוא נושא את הנשק, טען מחסניות בכדורים וטען את הנשק במחסניות. תוך כדי כך, במספר הזדמנויות, דרך הנאשם את הנשק וירה באוויר ארבע יריות בתוך המתחם, וניסה לירות פעמים נוספות. לאחר הירי שביצע, אסף את התרמילים והניח בתוך שקית את הנשק שהיה טעון בכדור בבית הבליעה ובמחסנית ריקה, והניח שתי מחסניות נוספות, אחת טעונה בכדור, והשנייה ריקה, בין שיחים בחצר האחורית במתחם. לאחר מכן, עזב הנאשם את המקום. שוטרים שהוזעקו למקום בעקבות דיווח על הירי איתרו ותפסו את הנשק, המחסניות והכדורים.

ראיות לעונש

3. ב"כ המאשימה לא הגישה ראיות לעונש. לנאשם אין רישום פלילי.

4. מטעם הנאשם הוגשו המסמכים הבאים:

עמוד 1

- היתר בניה (1/ס) לדירה אותה הנאשם בונה בעזרת משפחתו, דירה אשר בנייתה טרם הושלמה.

- תעודת גמר ותעודת מקצוע למכונאות רכב (2/ס, 3/ס).

- מכתב המלצה (4/ס) מטאהא טאהא זידאן אחד ממנהיגי משפחת זידאן, אשר כיהן בעבר כראש המועצה המקומית כפר מנדא. לטענתו הנאשם בחור צעיר שעבד עם אביו לאחר סיום לימודים תיכוניים, מעולם לא הסתבך בפלילים, מתעתד להינשא בקרוב ולהיכנס לביתו החדש, ביקש כי בית המשפט יתחשב בעובדה כי לא נגרם נזק לגוף או לרכוש כתוצאה מהאירוע ולהימנע מהטלת עונש של מאסר בפועל על הנאשם.

תסקירי שירות המבחן

5. שירות המבחן למבוגרים נמנע מלהציע בעניין הנאשם המלצה טיפולית או המלצה על חלופת ענישה או שיקום אשר יש בה כדי להפחית את הסיכון להישנות מעורבות נוספת בפלילים בעתיד.

שירות המבחן התרשם כי מדובר בצעיר נעדר עבר פלילי שקיבל על מעשיו אחריות פורמאלית והביע רצון לשקם את חייו. קצינת המבחן התרשמה כי התנהגותו מעידה על קושי בהפעלת שיקול דעת אחראי ובחינת הסיכונים הכרוכים בהחזקת הנשק ובשימוש בנשק באזור מגורים, ועל קשיים במתן אמון בגורמי תמיכה וסמכות, גורמים אשר ביחד עם גורמים נוספים מעלים את הסיכון להתנהגות עוברת חוק בעתיד. הנאשם שולב בטיפול במסגרת קבוצת 'עצורי בית', השתתף בחמישה מפגשים עד שנעצר בגין הפרת תנאים ביום 15.8.2019, בפגישה התקשה לשתף מעולמו הנפשי.

תמצית טענות הצדדים

6. ב"כ המאשימה בטיעוניה בכתב (1/ט) ובפניי, ביקשה כי בעניינו של הנאשם ייקבע מתחם ענישה שנע בין 36 ל-60 חודשי מאסר בפועל ועונשו של הנאשם יוטל, נוכח גילו הצעיר, הודאתו והחיסכון בזמן שיפוטי, במקום תחתון במתחם לצד מאסר על תנאי מרתיע.

לטענתה, המתואר בכתב האישום מהווה אירוע אחד, הגם שמדובר בשתי עבירות נוכח העובדה כי מדובר במסכת עובדתית אחת, צמודה בזמן ובמקום.

לעניין הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה, טענה כי עובדות כתב האישום מעידות על חומרת המעשים, הנאשם נשא את הנשק וביצע ירי במקום מגורים מאוכלס, ואין להכביר מילים על הנזק שמעשיו יכלו לגרום. עוד טענה כי הנאשם הינו בגיר ויכול היה להבין את אשר הוא עושה.

באשר למדיניות הענישה בעבירות מסוג זה, הפנתה למספר פסקי דין אשר לטענתה מתאימים למקרה זה ויכולים לשמש

פרמטר לקביעת מתחם העונש ההולם והדגישה כי בפסקי דין נקבע לא אחת כי יש להחמיר בעונשם של עברייני נשק, וזאת בשם לב לסיכון הגלום בעצם החזקת הנשק וקל וחומר בשימוש בו.

7. ב"כ הנאשם ביקש שלא למצות את הדין עם הנאשם, להסתפק בעניינו בעונש צופה פני עתיד ולהסתפק בתקופת מעצרו, עוד טען כי במידה ויוטל על הנאשם עונש מאסר, אזי שיהיה במתחם של עד 9 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות וזאת לפי פסיקה אותה צירף.

כך טען כי הנאשם צעיר בן 22, הוא בגיר צעיר, ללא עבר פלילי, שהודה במעשיו בפני בית המשפט ובחקירתו במשטרה בהזדמנות הראשונה, וחסך מזמנו של בית המשפט.

לעניין המעשים טען כי הנאשם מצא את הנשק, וכי הירי נעשה בחוסר שליטה מוחלט בשל כך כי שתי אלוהול. עוד טען כי הנאשם בונה בעזרת משפחתו דירת מגורים, הוא מאורס ובעל תעודת גמר בענף מכונאות הרכב.

לעניין תסקיר שירות המבחן טען, כי הנאשם השתתף במפגשים של שירות המבחן, וקיבל אחריות מלאה על מעשיו, לטענתו הנאשם הבין כי עשה טעות, ומעשהו נבע מילדותיות נוכח קשריו החברתיים התקינים והעובדה כי אין לו אויבים.

עוד טען כי הנשק לא נועד כדי לבצע נקמה, אלא הנאשם מצא אותו בדרכו הביתה, הנשק לא גרם נזק לאדם או לרכוש.

8. בתום דברי בא כוחו, הנאשם הביע חרטה על הטעות שעשה, טען כי היה במעצר כשלושה חודשים, למד לקח וביקש כי בית המשפט יתחשב ברצונו לצאת לעבוד, להתחתן ולהמשיך בבניית דירתו.

דיון

אקדמת מילין

9. במקרה זה חל תיקון 113 לחוק שקובע כי "העיקרון המנחה בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו" (סעיף 40ב' לחוק).

בזמן הטיעונים לעונש טען ב"כ הנאשם טענות שונות הקשורות לנסיבות ביצוע העבירות, אשר לא בא זכרן בעובדות כתב האישום המתוקן, כך טען כי הנאשם מצא את הנשק או כי הנאשם ביצע את מעשיו תחת השפעת אלוהול, על כן אבהיר כי כאשר מדובר בכתב אישום שהוא תוצר של הסדר טיעון, אל לו לבית המשפט להיזקק לעובדות או לנסיבות שלא נכללו בעובדות כתב האישום המתוקן, שבעובדותיו הודה הנאשם (ראו: ע"פ 3060/15 אבו רגייג נגד מדינת ישראל (21.7.2015); ע"פ 4301/15 פינטו נ' מדינת ישראל (5.1.2016) ודנ"פ 5140/15 בדיר נ' מדינת ישראל (19.11.2015) ואזכיר כי נסיבות ביצוע העבירה נקבעות בהתאם למסגרת הדיונית הקבועה בסעיף 40 (ד) לחוק:

"הודה הנאשם בעובדות כתב האישום, בין לאחר שמיעת הראיות ובין לפני כן, יכלול כתב האישום שבו

עמוד 3

הודה את כל העובדות והנסיבות הקשורות בביצוע העבירה".

לכן ככל שמדובר בנסיבות ביצוע העבירות אתיחס רק לעובדות כתב האישום המתוקן.

מתחם העונש ההולם

10. אין מחלוקת בין הצדדים כי מדובר באירוע אחד, המורכב משתי עבירות.

בשעת לילה מאוחרת, נשא הנאשם כלי נשק מסוג תת מקלע מאולתר עם מחסניות וכדורים התואמים לנשק בתוך מתחם מגורים מאוכלס, טען מחסניות בכדורים והכניס לנשק מחסנית, ובמספר הזדמנויות ירה 4 יריות וניסה לירות פעמים נוספות בתוך המתחם, לאחר הירי החביא הנאשם את הנשק והתחמושת, כאשר הנשק טעון בכדור בבית הבליעה.

בכל עבירה בנשק יש פוטנציאל פגיעה משמעותי בערך החברתי של שלום הציבור וביטחונו וסיכון ממשי לחיי אדם, על אחת כמה וכמה כאשר מדובר גם בעבירה של יריות באזור מגורים מאוכלס. במקרה זה הפגיעה בערכים אלו בינונית, הירי בוצע בתוך מתחם מגורים מאוכלס, והביא להזעקת המשטרה למקום, רק בנס לא נגרם נזק מהירי או משמוש לאחר מכן בתת המקלע שהושאר במקום כשהוא טעון בכדור בבית הבליעה.

11. אזכיר כי העונש המרבי הקבוע בחוק לעבירה לפי סעיף 144(ב) רישה עומד על 10 שנות מאסר, וכי על עבירה של ירי באזור מגורים לפי סעיף 340א(ב)1 לחוק העונש המרבי עומד על 5 שנות מאסר (עבירה שהתווספה לחוק העונשין במסגרת תיקון 134 מיום 27.6.2018).

לכך יש להוסיף כי במקרה זה מדובר בתת מקלע שפגיעתו עלולה להיות חמורה ונרחבת (ראו ע"פ 1397/16 מדינת ישראל נ' חמאיל, (12.9.2016)).

בע"פ 4595/13 זובידאת נ' מדינת ישראל (6.7.2014) (להלן- עניין זובידאת) התייחס כב' השופט ג'ובראן לעבירה של ירי המבוצעת במקום מגורים וכך קבע:

"אף כי בסעיף זה ניתן להרשיע גם בגין ירי במקום מגורים במסגרת חתונות או שמחות, כפי שמקובל במגזרים אחדים בחברה הישראלית, לא בכך עסקינן, אלא בירי שנועד לשמש כלי נוסף להפחדה ואיומים, ירי שמייצר סיכון ממשי לשלום הציבור ובטחונו. גם אם אינו מכוון לפגיעה, אין אנו יודעים מה יכול להיות סופו של ירי זה".

12. אשר למדיניות הענישה הנהוגה, מנעד הענישה בעבירות בנשק רחב, בין השאר בהתחשב בסוג העבירה (החזקה, נשיאה, סחר), סוג הנשק וכמותו, במקרה זה מתווספת לעבירת נשיאת נשק ותחמושת עבירה של יריות מהנשק באזור מגורים. הנאשם ירה 4 יריות, בשעת לילה מאוחרת במתחם ביתו המורכב ממספר בתים מאוכלסים, מנשק

מסוג תת מקלע מאולתר אשר נשא עם מחסנית וכדורים, מעשה זה הינו בעל פוטנציאל מסוכנות גבוה.

אשר לעבירת נשיאת נשק, בתי המשפט חזרו לא אחת על חומרתה ועל הסכנה הנשקפת ממנה ומעבירות נשק אחרות לשלום הציבור ולביטחון, אף אם הסיכון מהנשק לא התממש בסופו של דבר (ראו: ע"פ 4400/13 עבאסי נ' מדינת ישראל (3.2.2014); ע"פ 5323/12 אבו ליל נ' מדינת ישראל (17.6.2014)). בענייננו, המעשה לא הסתיים בנשיאת הנשק בלבד אלא בארבע יריות שנורו באזור מגורים.

בע"פ 9830/17 חמודה נ' מדינת ישראל (8.3.2018) התייחס כב' הש' סולברג לחומרתן של עבירות מסוג זה ולעונש שראוי להטיל בגין כדלקמן:

"בית משפט זה עמד לא אחת על חומרתן של עבירות הנשק, ועל הסכנה הרבה הטמונה בביצוען, וזאת "בעיקר בשל כך שעבירות מסוג זה מקימות פוטנציאל להסלמה עבריינית ויוצרות סיכון ממשי וחמור לשלום הציבור וביטחון" (ע"פ 3156/11 זראיעה נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (21.2.2012); ראו גם: ע"פ 27/17 בסל נ' מדינת ישראל (פסקה 1 (12.12.2017)). בהתאם לכך, "מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות אלה היא מדיניות של ענישה מחמירה המחייבת בדרך כלל הטלת עונשי מאסר לריצוי בפועל גם על מי שזו הרשעתו הראשונה".

13. שני הצדדים הפנו לפסקי דין מערכאות שונות העוסקים בעבירות אשר לטענתם דומות למקרה זה, אתייחס לפסקי הדין הרלבנטיים מתוכם.

בעניין זובידאת שלעיל, אליו הפנתה ב"כ המאשימה, שני המערערים הורשעו בעבירה של נשיאה והובלת נשק, ירי באזור מגורים, איומים וקשירת קשר לביצוע פשע על כך שהצטיידו, על רקע סכסוך משפחתי, באקדח ובתחמושת והגיעו ברכב אל חצר ביתו של המתלונן, ובעודם נוסעים ברכב ירה אחד מהם מבעד לחלון הרכב מספר יריות, אשר פגעו בקירות הבית ובחלון. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה שנע בין 30 חודשי מאסר בפועל ל- 5 שנות מאסר בפועל והטיל על המערערים 45 חודשי מאסר בפועל. בית משפט העליון אישר את המתחם שנקבע אך הפחית מעונשם והעמידו על 30 חודשי מאסר בפועל.

ב"כ הנאשם הפנה לע"פ 5681/14 מדינת ישראל נ' טאטור (1.2.2015), בו המדינה ערערה על קלות עונשו של משיב אשר הורשע בעקבות הודאתו ברכישה והחזקה של נשק, נשיאה והובלה של נשק ובהפרעה לשוטר במילוי תפקידו. המשיב רכש אקדח, כדורי סרק וכדור חי אחד והסתירם בחצר ביתו, הוא נתפס כאשר באקדח מצוי הכדור החי במצב "הכנס" ובמהלך מעצרו ניסה לברוח וגרם לשוטר חבלה ברגלו ודימום בברכו. בבית משפט השלום נקבע מתחם ענישה של 10 עד 36 חודשי מאסר בפועל, אולם נוכח נורמטיביות המשיב, חרטתו ונכונותו להשתתף בתכנית רווחה בכפרו סטה בית המשפט מהמתחם והטיל עליו 6 חודשי עבודות שירות. בית המשפט העליון קיבל את הערעור אולם לא מיצה את הדין עם המשיב והטיל עליו 8 חודשים בניכוי ימי מעצרו וקבע כי לדעתו זה המאסר הנמוך ביותר האפשרי בנסיבות העניין. באותו מקרה הנשק המדובר היה אקדח, והסיבה לביצוע העבירה היתה רצון לירות כדורי סרק בשמחות.

בע"פ 4945/13 מדינת ישראל נ' סלימאן (19.1.2014), הגישה המדינה ערעור על קולת עונשו של משיב בן 20 אשר הורשע בעבירה של רכישה והחזקה של נשק ותחמושת, נשיאה והובלת נשק ותחמושת, הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו, מעשה פזיזות ורשלנות והסתייעות ברכב לביצוע פשע. לפי הכרעת הדין המשיב רכש נשק מסוג קרל גוסטב, מחסנית וכדורים, הגיע לחורשה וירה שם ירייה אחת באוויר והטמין את הנשק במקום הסמוך לביתו, בהמשך נהג המשיב ברכב בעודו נושא את הנשק והתחמושת בתא המטען ומשהבחין בניידת משטרה, נטש את הרכב מונע ונמלט מהמקום. תסקיר שירות המבחן היה חיובי, הומלץ להטיל עליו צו מבחן לשנתיים, לשלבו בקבוצות טיפוליות ולהטיל עליו בנוסף עבודות שירות. נמצא כי הסיבה לרכישת הנשק היא חשש לביטחון. בית משפט המחוזי קבע מתחם שנע בין מאסר שירות בעבודות שירות ל- 20 חודשי מאסר בפועל, נגזר על המבקש עונש של 6 חודשים לביצוע בעבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס בסך 2,000 ₪. בית משפט העליון אומנם דחה את הערעור בנסיבות המיוחדות של אותו תיק (כאשר אחד משופטי ההרכב הגדיר זאת כ: " המשיב נמלט לטעמי מן המאסר אך בעור שיניו..."), אולם קבע כדלקמן:

"לטעמי, מתחם העונש שקבע בית המשפט המחוזי לעבירות שבהן הורשע המשיב - מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות ועד 20 חודשי מאסר בפועל - הוא מקל יתר על המידה, כטענת המערער, ועל-כן טעון התערבות. אף שגזר-הדין מנומק, יסודי ורהוט, מדובר במתחם מקל ביותר - מקל מדי בעינינו. כפי שבית המשפט עצמו ציין, עבירות המבוצעות בנשק - לרבות רכישה, החזקה ונשיאת נשק - טומנות בחובן פוטנציאל סיכון הרסני לפגיעה בשלום הציבור וביטחונו. החשש הוא כי נשק המוחזק שלא כדין ישמש לפעילות עבריינית העלולה להביא לפגיעה ואף לקיפוח חייהם של אזרחים תמימים. אכן, "התגלגלותם" של כלי נשק מיד ליד ללא פיקוח עלול להוביל להגעתם בדרך לא דרך לגורמים פליליים ועוינים. אין לדעת מה יעלה בגורלם של כלי נשק אלה ולאילו תוצאות הרסניות יובילו. ודוק: הסיכון שנשקף לשלום הציבור צריך להילקח בחשבון על-ידי כל מי שמחזיק בידו נשק שלא כדין - גם אם אינו מחזיק בו למטרת ביצוע של עבירות אחרות. עצם החזקת נשק בעל פוטנציאל קטילה מבלי שיש עליו ועל בעליו פיקוח מוסדר של הרשויות טומן בחובו סיכון, באשר המחזיק בו נתון תמיד לחשש שיתפתה לעשות בו שימוש, ולו ברגעי לחץ ופחד...

בהמשך פסק הדין קבע בית המשפט העליון מתחם ענישה מתאים שנע בין 12 ל-36 חודשי מאסר בפועל וקבע:

"מעבר לכך, עיון במקרים דומים (בסוג העבירות ובנסיבות ביצוען) בפסיקה העלה בחכתי ארבעה מקרים רלוונטיים לעניינינו, אשר בכולם נגזרו עונשי מאסר לריצוי מאחורי סורג וברח ורובם נעים סביב 20 חודשים...".

בע"פ 3156/11 זראיעה נ' מדינת ישראל (21.2.2012), המערער הורשע על פי הודאתו בעבירות של נשיאת והובלת נשק, והסתייעות ברכב לביצוע פשע, כאשר בעת חיפוש שגרתי של המשטרה ברכבו נתפסו אקדח, מחסנית טעונה בכדורי אקדח וקופסאות עם כדורי אקדח. בית המשפט המחוזי השית עליו עונש של 24 חודשי מאסר בפועל, ערעורו של הנאשם לבית המשפט העליון נדחה. למערער לא היה עבר פלילי.

בע"פ 9702/16 אלוליאיה נ' מדינת ישראל (13.9.2017), הורשע המערער על יסוד הודאתו בעבירות של נשיאת והובלת נשק ותחמושת ללא רשות על כך לאחר שמצא תיק ובתוכו תת מקלע מאולתר, קת מתכתית המתאימה לרובה סער M-16, שתי מחסניות ריקות וקופסה של 50 כדורי 9 מ"מ, לקח והחביא את הנשק והתחמושת במשך כחצי שנה

בחנותו. בית משפט המחוזי השית עליו 18 חודשי מאסר בפועל. בית משפט העליון קבע מתחם ענישה שנע בין 10 חודשים ל-30 חודשי מאסר בפועל אולם בדעת רוב דחה את הערעור ולא התערב בעונש שהושת.

14. לעניין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לעבירת נשיאת הנשק והתחמושת לא קדם תכנון מוקדם, ממעשיו של הנאשם, לא נגרם נזק ממשי, אולם פוטנציאל הנזק שמעשיו יכלו לגרום הוא לא מבוטל, הנאשם השתמש בנשקו באזור מגורים ואין זה תרחיש בדיוני כי אחת היריות יכלה גם לקפח חיים של אדם, וכפי שתואר לעיל בפסקי הדין של בית המשפט העליון, עצם קיומו של נשק ללא היתר מביא לפוטנציאל גדול מאוד לגרימת נזק משמעותי לחברה.

בהתחשב בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות, במידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות אני קובע כי העונש ההולם במקרה זה הוא מאסר במתחם שבין 15 לבין 36 חודשי מאסר בפועל.

העונש המתאים

15. הנאשם יליד 1997, כבן 22, שירות המבחן נמנע מלהמליץ המלצה טיפולית או המלצה על חלופת ענישה או שיקום, בנוסף, לא מצאתי בטענות הסנגור או בתסקיר שירות המבחן סיבה לסטות ממתחם הענישה שקבעתי ועל כן העונש יהיה בתוך המתחם.

לעניין הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה לפי סעיף 40א' לחוק, אזקוף לזכות הנאשם את הודאתו בהזדמנות הראשונה שהביאה לחיסכון בזמן שיפוטי, כאשר ניתן ללמוד על חרטתו של הנאשם מהעובדה כי בחר להודות כבר בפתח ההליך (ראו בעניין זה ע"פ 2021/17 מצגר נ' מדינת ישראל (30.4.2017)).

בנוסף, אתחשב בגילו הצעיר יחסית של הנאשם, העומד להתארס ובכך שכל עתידו עוד לפניו, במיוחד עת ניהל עד ביצוע עבירה זו אורך חיים נורמטיבי, למד, עבד ובנה את ביתו העתידי ואת חייו, עוד יש לזקוף לזכותו את לימודיו בפנימייה צבאית על רקע רצונו להתגייס לצבא.

16. שירות המבחן התרשם כי יש במקרה זה סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק בעתיד ואני סבור על פי תוכנו של תסקיר שירות המבחן וטיעוני הצדדים כי במקרה זה יש צורך בהרתעת הנאשם מפני ביצוע עבירה נוספת שכזאת (לפי סעיף 40 לחוק) וכי יש סיכוי של ממש כי העונש המתאים יביא להרתעתו.

בנוסף אני סבור כי יש צורך במקרה זה בהרתעת הרבים מפני ביצוע עבירה מסוג העבירה שביצע הנאשם (לפי סעיף 40 לחוק) וכי יש סיכוי של ממש שהחמרה בעונשו של הנאשם תביא להרתעת הרבים ותגרום לכך שעבריינים פוטנציאליים ישקלו פעמיים לפני שייבחרו לבצע עבירה של נשיאת נשק ותחמושת וירי באזור מגורים.

סיכום

לאור האמור לעיל אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

· 18 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו: מיום 22.3.2019 ועד ליום 28.4.2019 ומיום 16.8.2019 ועד היום.

· 4 חודשי מאסר על תנאי, הנאשם לא יישא את עונש המאסר על תנאי אלא אם יעבור תוך שלוש שנים עבירה בנשק או עבירה לפי סעיף 340א לחוק העונשין, התשל"ז-1977 ויורשע בשל עבירה כזאת תוך תקופת התנאי או לאחריה.

המזכירות תשלח גזר הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, ז' תשרי תש"פ, 6 אוקטובר 2019, בנוכחות ב"כ המאשימה עו"ד אבי אורן זך, הסנגור עו"ד שאמי מחמוד והנאשם באמצעות שב"ס.